

Впали та римляне, греки, Спарта. Не чути було гордого клича "Аду не вас", - а оклик боротьби, що лунавби горою, заступив актуальна пословиця розлінивлених умів, що "покірне теля дві корови".

Та настав час, що народи зрозуміли, що в такому розніжненні нічого не створиться щось сильне й тривке. І почали плести спорт. Пучивали собі м'язи м'язи в молодому тілі, лунав гордий, поний силі спів молоді.

Полюбили вони диск і боротьбу. На спортових придах вони впровадили розколювати запліснїлу воду забутого ставка, виривати з дрібним жабурином оспалості й творити мрію про волю, про бурхливість, що пливають і зі силою вдаряють у скелі, що їх рев чути усюди. Гнилі пах і краску стоячої води, що була викарбована на чині панів не спили своїх побратимів, зненавиділи і пішли в біг будувати нове майбутнє - бути панями.

Одні йшли - падали, а на їх місце ставали другі - а ці найменші впровадили спорт, сталили свої м'язи, виробляли силу, і любов боротьби та ризику, щоб у слушний час піти слідами впавших. Так постоїла нова Німеччина, Італія, Іспанія, струснувши з себе всю гніль і рабство. Там відомилась нова людина, що знає і розуміє силу м'язів, любить простір, рух, життя і боротьбу.

Людина, що розуміє клич "в здоровому тілі, здорове душа", така людина не знає на собі чужого мануна.

Спорт, що виробляє силу, дає запоруку, що м'язи ступають і п'ястук із силою піднесеться, щоб розколювати заснидїлу воду від століть забутого ставка й вхопити вершок колеса історії, що котиться по нас.